

je godilo pred desetletji v stari Ljubljani, v dobri, priprosti stari Ljubljani.

Mrzla zima poklanja mladini v izobilju svoje čare, ki ji nudijo mnogo zdravju potrebnega razvedrila v prirodi. Posluževati se mora teh naravnih darov v strogih mejah in ne pretiravati, da ji ostane res v trajno korist in ne v škodo, kakor mali Jozljevi

Ančki. S prostim gibanjem in globokim vdihavanjem se pri drsanju, smučanju, sankanju in na izprehodih mladini krepijo mišice in bistri duh.

Zato le pridno in pametno uživajte zimsko veselje, ki je velik dar prirode baš — mladim ljudem!

Srbske narodne

1. Hodža in njegovi učenci

Hodža Nasradin si je na moč prizadeval, da bi svoje učence naučil vljudnosti. Med drugim jih je učil, da morajo zaploskati in zaklicati: »Hajir Alah (Dal Bog, da bi ti bilo v prid)!« vsakokrat, kadar slišijo starejšega človeka kihnuti. Neki dan je hodža nekaj popravljaj pri odprti jami na svojem vrtu, pa se mu je spodrsnilo in padel je v jamo. V njej je bila globoka voda, v kateri toliko da ni utonil, pa je klical učence na pomoč, da bi prinesli vrv in ga izvlekli iz stiske. Poslušni učenci so kmalu dobili vrv, jo vrgli učitelju in ga z združenimi močmi jeli vleči iz jame. Le malo je še manjkalo in bil bi na vrhu in rešen, ko je kihnil, ker je bil ves premočen. Kakor bi trenil, so učenci izpustili vrv, zaploskali in zaklicali: »Hajir Alah, hodža!« Ubogi hodža je strmoglavil nazaj v jamo. »Ej,« je rekel sam pri sebi, »prav mi je. Najprvo bi moral učence učiti pameti, potem šele vljudnosti!«

2. Cigan in nevesta

Ciganek kovač je prišel v vas in hodil od hiše do hiše, da bi dobil kako delo. Prišel je tudi v hišo, kjer se je gospodar pred kratkim oženil z mlado deklico. Mlada ženka je nameravala splesti možu nogavice, pa je vprašala cigana, če ji zna narediti dvojce igel za pletenje. »Ej, gotovo, je odgovoril cigan; samo če mi daš dovolj velik kos železa, pa ti hitro naredim dvojce igel za pletenje.« Mlada ženka je prebrskala vso hišo, da bi našla primeren kos železa, in naposled je v skednju

našla plug. »Bi ta kos železa zadostoval za dvojce igel?« je vprašala cigana. — »Ne popolnoma,« je odvrnil cigan. »Ker pa kot mlada ženka šele začelnjaš z gospodinjstvom, bom iz svojega dodal potrebnega železa in ti naredil igli, kakršni potrebuješ.« Tako rekoč je vzel plug in jo urno potegnil iz vasi. Iz druge vasi pa je poslal mladi ženi dvojce igel, kakor ju je potrebovala za svoje delo.

3. Nasradin in zdravnik

Hodža Nasradin je nekoč imel nesrečo, da je padel po stopnicah in si zlomil rebro. Njegova žena je nemudoma poslala po hakima (zdravnika). Hakim ga začne tolažiti: »Nič hudega ni, hodža. Le brez strahu bodi. V kratkem te ozdravim.« — »Počakaj malo, hakim Baši,« je dejal hodža. »Preden me začneš zdraviti, moram vedeti, če si že kdaj padel po stopnicah in si zlomil rebro.« — »Tega pa ne, astafr Alah (Bog obvaruj)! Še nikoli!« je odgovoril hakim. — »Potem ne potrebujem tvoje pomoči« je odvrnil hodža. »Potrebujem zdravnika, ki je sam izkusil, kaj se pravi pasti in si zlomiti rebro. Z Bogom!«

4. Štirideset let star kis

K hodži Nasradinu je neki dan prišel prijatelj in mu rekel: »Slišal sem, da imaš kis, ki je štirideset let star. Ta je gotovo hud kot vrisk. Daj mi ga malo.« — »Dragi moj prijatelj,« mu odgovori hodža, »če bi bil jaz dal nekoliko tega kisa vsakomur, ki me je prosil zanj, bi ta kis že davno ne bil več štirideset let star kis.«